ΠΑΤΡΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Γραφεία Πανεπιστημίου 16

Έτος 32-Περίοδος Β'-Αριθ. φύλλου 272

Αθήναι, Κυριακή 21 Οκτωβρίου 1923

Έὰν ἡ Ἐπανάστασις συνέβη νὰ λησμονήσῃ νὰ κάμῃ μίαν ἐπανάστασιν — ὅπως γίνονται συνήθως εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου αἱ ἐπαναστάσεις, — οἱ ἐλεεινοὶ ἡσέλληνες, οἱ ἐσωτερικοὶ ἐχθροί της ἠνοιγκάζοντο νὰ ἐνδυμηθῇ καὶ τὴν προέλευσιν καὶ τὴν ψυχήν της, ἔστω καὶ ὀλίγον ἀργὰ καὶ τῆς ὑπενθυμίζουν τὸ καθῆκον της καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν καὶ πρὸς τὸν ἱερὸν προορισμὸν αὐτῆς τῆς ἰδίας.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞ

ΠΩΣ ΕΠΕΝΕΒΗ Ο ΛΟΡΔΟΣ ΚΩΡΖΟΝ

ΕΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΕΞΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΣΑ ΘΕΡΜΩΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Δίδομεν σήμερον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πατρίδος» τὸν κατωτέρω ἀνεπίσημον τοῦ κυρίου Γεωργίου μηδεμιᾶς ἐκδόσεως τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποσωλῆς τῆς ἔνεκα ἀνέσεων λόγων. Μολονότι παρῆλθον ἔκτοτε τόσοι μῆνες, δὲν ἀσεβεῖται ἐπικαιρότητος. Ὅσοι δὲ γνωρίζουν τὰ ἐπεισόδια τῶν ἐσχάτων ἐτῶν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ρόλου τοῦ κ. Ἐλ. Βενιζέλου εὑρίσκουν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιβεβλημένην :

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ.-Ο ΚΩΡΖΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ.-Η ΑΠΟΤΟΧΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΑΡΧΗΓΟΥ.-ΤΙΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΘΗ.-Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΣΖΑΝΗΣ, 29 Νοεμβρίου.— Τὴν Δευτέραν μεσημεριανὴν τῆς Τρίτης 28ης Νοεμβρίου ἐνῷ συνεδρίαζεν ἡ μεγάλη Ἐπιτροπὴ τῶν ἔξωρκωτῶν ἐχτυπήθη ὡς ἐκ κεραυνοῦ ἀπὸ ἀνακοίνωσιν ἑνὸς ἐγγράφου καὶ ἔθεσε μὲτ' ὀλίγον ἐσπευσμένως πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον. Ἡ συνεδρίασις εἶχε σχεδὸν διακοπῆ ὅτε ἀνεκοινώθη μετὰ εἴδους λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἐπηκολούθησε περὶ τῆς ἀνηγγελίας τῆς καταδίκης τῶν πρώην ὑπουργῶν καὶ τοῦ στρατηγοῦ Κατσώνη. Τὸ σύνολον ἐνέμεινε μόνιμον ἡ κατάπληκτος ἀπὸ ἄφατος τὴν γνωστὴ καὶ ὁ ἴδιος Κύριος ἐπεκράτησε τὴν ἐπιβάλλουσαν ἡσυχίαν. Ἀμέσως ἀντιπροσωπεία πλήθους ἐμβρόντητος ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ μὴ ἀνεχομένη ἡ κατάπληξις.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὰς Ἀθήνας γνωστὸν ὅτι ὁ διάδημα τοῦ ὑποργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κατ' ἐπιμέλειαν ὅτι ἡ μὲν ἀγγλικὴ ἐπεξέτασις θὰ ἦτο βαθυτάτη, ἡ δὲ ἰδική του μέσῃ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας «ἐδιωρία». Δύο περίπου ὥρας μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἐξέτασιν, ἐκυκλοφόρει τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ρέυτερ, κατὰ τὸ ὁποῖον πρὸς πρώην πρωθυπουργοὶ, δὲν ἐκρίνοντο ὑπουργοὶ καὶ ὁ τέως ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἀνεφαίνοντο ὡς πρόσωπα σανσες τῆς Ἱστορίας. Τὴ πρώτη στιγμὴ τοῦ πολυωδύνου κόσμου, ὅστις συγχρόνως εἶδε θυμήσεις γνώμης τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὰς αἰθούσας τῶν Ἐλεεινῶν ἐγκλημάτων, ἦτο ἔκφρασις κατακλύζεως. Ἀλλὰ πλὴν τῶν Ἀγγλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκυριάρχει ἡ φιλανθρωπικὴ ἐντολὴ σωμῆς τοῦ σωφρονισμοῦ, τὸ ἀντιθέτως μὲν τῶν ἄλλων ἀντιπροσωπειῶν, ἐπιτεύχθη νὰν ἀπὸ ἡλεκτισμένος, ἀπὸ τὴν μεσογειακὴν ἀνατολὴν, ἀπὸ πλῆθος ἀνηρωπίνων ἀπεσταλμένων κατὼν τρεῖς ἢ ἑπτὰ ὁλοκλήρῳ ὁ θαυμασμὸς πρὸς τὸ πρωτοφανὲς θάρρος τῶν Ἑλλήνων Ἐκτελεστῶν. Μέχρις τῆς λήξεως ὀδηγιῶν τῶν Κυβερνήσεων οἱ ἀντιπρόσωποί των καὶ ἡ ἠχὼ τῶν δημοσιογράφων εἶχον μόνον ἀτομικὰ αἰσθήματα καὶ ἀφοῦ τὸν ἑαυτόν τῶν τοῦ κατεκυριεύσατε ἀδιαφόρεια ἢ κατάπληξις ὅτι οὐ ὑπῆρξαν ὅλον τὸν ἄπειρον τῶν ἀνεκτόνων πρὸ αὐτοῦ δὲ ἡ ἔπαυσε ὅτε ἡ Διάσκεψις δὲν θὰ αἰσθανθῇ τὸν ἀντίκτυπον τοῦ ὀριστικοῦ γεγονότος δι' ἀνακοινῆς τῶν ἀρχηγείων της.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὸ ἀρκτικὸν καὶ σκοτεινὸν ἢ νυκτερινὸν τῆς «Ἀλεξάνδρας», εἰς τὸ ὁποῖον κατοικεῖ μόνιμος ὁ κ. Βενιζέλος, δύπο ἡ ἄλλη ἀντιπροσωπεία κατέχει, πιπκρεῖρίαν τὸν κανονικοῦ ἐπιτοῦ ἐγκλείου, καὶ ἀλλὰ ξένο τὴν ἐσπέραν τῆς ἀνηγγελίας τῶν ὁριστικῶν γεγονότων τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ πλῆθος δημοσιογράφων. «Ὅταν δὲν ἤρχοντο ἑπτὰ τηλεφώνων, ὅταν δὲν ἐτηλεφώνουν ἑπτάλεπτα ἐρωτήσεις ἐπιπλήξεις. Ὁ κ. Βενιζέλος ὑπῆρξε ἁπλοῦστος ἐβδόμη καὶ ἑπτάλεπτα ἔλεγεν ἢ ἐπέσφιγε ἐπεξέτασιν τοῦ γεγονότος ἐν ὅλῳ ἑπτάλεπτα ὅτε δὲ ἐξῆλθε τὸν ἐπεκύκλωσαν τὰ ὁποῖα ἠθέλησαν νὰ ἔχῃ ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν εἶδον ἀργὰ τὴν ἑσπέραν τῆς τὸ σὲ ἄφιξιν γραφεῖον του. Ἦ ὅλης του εἶχε τὴν αὐθεντικὴν τῶν μεγάλων στιγμῶν, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἀρθαλμοὶ κρίνος τῆ Ἑλλήνης «λάτιναι» σιωπῶν. Μέσῳ μὲ τὸν ἕνα πρὸς τὸ ἄτομον, τοῦ ἐλάμπε ὅτε τὸ περιεχόμενον

ΝΕΚΡΟΙ ΠΟΥ ΘΑΠΤΟΥΝ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΩΝ

Ἔνα κράτος ποὺ ἦταν ἕως τὰ 1920 ἐντυχισμένο. Ἠθὸ εἶχε κατακλύσει δύο πτολεμοῦσης ἐχθροὺς ποὺ «Ἑλληνικὸ Ἔθνος». Ἠπὸ τὸ ἔστρεφαν οἱ ἐχθροὶ του καὶ τὸ ἐξῆρχαν οἱ φίλοι του. Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ 1912 ἕως τὸν Νοέμβριον τοῦ 1920. Εἰς δεκατίαν δὸν ἔτον κακοὶ κυβερνῆ τας ποὺ τὴν ἐξευτελίσαν ἀπὸ τὴν ἐξωτέρα οἱ ΕΚΦΟΡΟΙ τῆς Ἑλλάδος ποὺ τὴν γνωρίζομεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, κατεκρίνομεν αὐτὴν ἐξ ὅτε ἐπὶ ὅλον ἐνέτνε τὸ μεγαλοπρεπὲς θέατρον τῆς Μεσογείου καὶ ἐχαιρετᾶτο ἡ Ἑλλὰς. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Ἑλλὰς ἐδυστυχησένην. Ἀπὸ ἀρχόντισα τὴν ἔνιαυτον κουρελοῦ ζητιάνα, φύτισα.

Τί ἔφερε λοιπὸν τὴ γύφη ὕστερα ἀπὸ ἕνα τέτοιο ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΜΑ ποῦ κυμίζει φαίς τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας δὲν ἀναφέρεται;

Πρώτα τὴ γύφη ἡ ξεφυτισμὸς ἀ ὁ ἔ γ ν ι σ μ ὸ ς ποὺ ἔβαλαν οἱ πολιτικοὶ μας ἀρχηγοὶ. Αὐτὸ τὸ ἄνιαμα οἱ Ἕλληνες ποὺ φρονοῦν σπαθιὰ καὶ βίαν τὴν Χάρο καὶ τὴν πρωδοσία μὲ τὰ μέτια τους.

Καὶ ἔπειτα "Ἐρθανε ἄρδ. γε αὐτὸ καὶ μόνον διὰ νὰ ἐκνοσυμπηθῇ ἡ δολοφονήσουν Ἕλλαδες! Ὁ αἰξαγγελθεὶς εἰς τὰ πρόσωπα τῶν προστάτων ἐκνοσυμήσεως πόνων τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ πάλι ὁ ἐν τῷ σώματι Ἑλλὰς θὰ περιμαζέψῃ τὰ ἀπόσπασα διὰ νὰ τὰς ἐπικοδομήσῃ τώρα πλέον μεγαλύτερα κτίρια, ἀλλὰ νεκρὰ θεμελειωμένα, διὰ νὰ μὴ τὰ ξαναρίχνῃ ἀπὸ τὰ θεμέλια. Ἐκείνους ποὺ κατέστρεψαν, καὶ ἐτσιμαζόντανε νὰ κονιανήσουν καὶ τὴν Ἰταλία νὰ προσκυνήσουν τὰ ἰσάρανα ἐνὸς ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἔβλεπαν ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ὕψη τῶν ἀετωμάτων καὶ κατεβήκαμεν μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς τῶν παιδιῶν ἔνα τέλος ἀπὸ τοῦ 1912 ἕως τὸ 1914, μαζὶ μὲ τὸ μικρὸ κομμάτι ποὺ μπόρεσε ὁ Ἐπαναστατικὸς στρατὸς τοῦ Ἔβρου καὶ ἡ φρονιὰ τῆς Λευζάνης νὰ πρικοῦσουν.

***

Ὁ κυβιὸς θὰ εἶπῇ: Πῶς ἄλλος σκαρὸ τὸ πικρὸ τῆς Μάνης μὲ τόσα ἐπικοσμένη, πλήγωμα νὰ θρέψῃ καὶ ἀναστήσῃ;

Καὶ Ἐγὼ πικρὸ τῆς Ἑλλάδος ὅσα περισσότερα ἀπὸ τὸ Χάρο καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν. Αὐτὰ ἄλλα ἐλλὰ ἀπὸ τὰ ἔπιανμα πρὸς τὸ τέρμα τοῦ θρόνου τῆς 2 Δεκεμβρίου διὰ νὰ ἀγκαπιάσουμε τὴν Μάνα μας καὶ σιγὰ σιγὰ νὰ ἐπουλήσουμε τὸν ὅρκο σχολὴ ἀλλὰ καὶ ἀρδὰ τὸν ὅρκο ποὺ θὰ ἀκουλουθήσῃ αὐτὸ διὰ νὰ ἀγκαλάβῃ, νὰ σωθῇ καὶ νὰ δοθῇ σὴ ΕΜΠΡΟΣ πρὸς τὰ πιερισμένα τῆς, πρὸς τὸν τελειωτικὸ σκοπὸ τοῦ προορισμοῦ της.

Αὐτὸ πρέπει νὰ σκέψουμε ὅλοι οἱ γένιοι Ἕλληνες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πτωχεναμε καὶ μὴ σταί σκοτεῖς, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρῃ, τέλος πάντων, χωρὶς νὰ ἐπολογῇσῃ καὶ τὰς βλίας ἀγαθοσύνας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξ χειλίων οἱ ταξιες τον. Εἶνε ἁπλοῦ αὐτὰ οἱ σωσβαλῆταὶ τῆς ἀνάγκης, ἡ ἀσκὰ, ὡς γνωστὸν, γίνεται κάποτε φίλο τιμὴ.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ σωζόμενοι τύποι τῶν παλαιῶν «σωβαλητῶν» ὀλέπουν μὲ κὰ ποιαν ἀγοραίαν πληθυόμενον τὸ εἶδος καὶ ἐξαπλοῦσιν τὴν ὀδὲαν τον. Ἐ γας ἀπὸ τοὺς τορινοὺς αἰνοὺς ἀνθρώπους εἶνε καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἀπόδειξας κ. Μπάμπης "Αντινος. Ὑπῆρξε καὶ αὐτὸς μέγας «σωβαλητὴς», εἰς τὸν καιρόν του. Ἡ ὀδξα του ἀπηλαισίδη ἀπὸ τὴν πάντα του Θέμισ Ἀντίνος, εἰς μίαν περίφημον γελοιογραφίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Μπάμπης λαμπρὸς ὁδήγων ὑπεργάνος πρὸς τὸν ὁδηγὸν του, ἐνῷ ἀπὸ τῆς τσέπης τοῦ παλτοῦ του προβάλλουν ἐφημερίδες ἀρπαγῆς καὶ ὁρὲς συναγερίδων, ζητῇ κονσιπιλιάτι μὲ φιαλὸν, ἀλλάζῃ ἢ Ἀγορὰ, τέλος πάντων. Ἐν τούτοις ὁ ἀρχαῖος φίλος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε πολὺ μετριόφρων. Ἀρκέται τὴν δόξαν τοῦ «σωβαλητῆ», ἡ ὁποία τόσον ἐξέπεσεν εἰς τὰς ἡμέρας μας. Δὲν παραλείψει ὅμως δι' ὑπῆρξε ποτὲ «σωβαλητής». Καὶ αἰσθάνεται μάλιστα τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποδειχθῇ, διότι ἡ ἀνάγκη τὸν ἔκανε νὰ γείνῃ σύμφορ.

— Πῶς νὰ στείλω τὰ χαιρετίσματά μου αὐτὸ μου; μοῦ ἔλεγε χθὲς καταφορὸς ἀπὸ τὰ μετοχόρσια ἀγαλά του. Ἔγράψα στὴν Ἀγορὰ νὰ δρῶ κατέναν Ἀρειοπαγίτη ἢ κανένα καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου νὰ τοῦ τὰ πάῃ καὶ ἂν δρῶσι κανένα!...

ΑΠ ΚΥΚΛΟΣ

Πλάσσα φόνσα, διάλογος φυσικὸς καὶ διαζόνανος, ψυχολογία τῶν προσώπων φυσικὴ, ἁβίαστη, ὄχι ἐκζεστημένη, θφος σοῦ συνεχιάζει, παῦ γοητεύει, εἶνε τὰ κυριάρχεια χαρακτηριστικὰ τοῦ μυθιστορήματος μας :

«ΟΙ ΔΥΟ ΑΓΑΠΕΣ»

τοῦ κ. Δ. Π. Ταγκοπούλου, τὸ ὁποῖον θ' ἀρχίσωμεν σχετικῶς εἰς τὴν «Πατρίδα». Ὁ Ἀγγῆρος Ἐρτιαλὸς ης, ὁ νοιμ τῆς καὶ σιγγραμματοσράφος, ἐλπὲ κάποτε διὰ τὸν Ταγκοπούλον δὲι στὰ ἔργα του εὑρίσκει κανεὶς τὴν «γνησιότητα ρωμαϊκὴν γλῶσσα καὶ ἐν τὴν γνησιότητα ψυχολογία τοῦ Ραμφοῦ. Τάναμεσιμῆτε αὐ.ὰ χαρίσματα τοῦ συγγραφέως θὰ τὰ ἐκεμηθοῦσαν οἱ ἀναγνῶσταί μας εἰς τὸ νέον του μυθιστόρημα. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ κ. Ταγκοπούλου ὁμιλοῦν ἢ ἐνεργοῦν ὡς γνήσιοι Ρωμηοί, βγαλμένοι ὁλόϊσα ἀπὸ τὴν γῆν μας τοὺς ἔχομεν.

ΠΩΣ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΗΓΩΝΙΖΕΤΟ ΝΑ ΣΩΣΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

Βερολίνο 20 Τουλίου 21 Αυγούστου 21

Ἀγαπητέ μου

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Ἡ Μπρασσερὶ πιὰν ἐὰν δὲν μπορέσει νὰ ἐμπορέσει. Ἐμὲ φαίνεται νὰ ἔχουν παραπλανηθῆ. Δυνάμεις ἐ φαίνεται ἀκόμη νὰ ἔχουν ἀρκετὴ ἐλευθερία νὰ ἀποφασίσουν ἀπὸ μόνες τους. Ἀλλὰ ἐὰν ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία δὲν ἀποφασίσῃ ἀρτίως νὰ ἐνεργήσῃ μόνη τοῦ καὶ ἐὰν δὲν ἀποφασίσῃ

μενον της κατοικίας, ως πρέπει ὑψηλῆς ἠθικῆς, καὶ ὡς ἀποδεῖξας ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Συνείδησις γνωρίζει νὰ ἀντιπαρέρχεται καὶ νὰ ἐπιτελῇ ὑψηλὰς οἱ ὑπέρτατον καθῆκον της. Περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν ἀπέραντον οἰκτρὰν διάτυπωσιν τραγικοῦ νεκροῦ τῆς 29ης Νοεμβρίου, ὑπενόησεν ἐγὼ κυρίαρχον τὴν ἐπιτυχῆ τοῦ θαυμασιοῦ πρὸς τὸν ἀφρόνιμον Ἐβενεζῆλον, πρὸς τὸ ὑπερήφανον Θεμιστοκλεῖον πνεῦμα, πρὸς τὴν ἀνυπέρβλητον ἀξιοπρέπειαν τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιωμάτων, οἱ ὁποῖοι ἐπεσημοποιήσαν ὅχι τὴν Ἑλληνικὴν Νέαν ἀλλὰ τὴν Ἐθνικὴν Δικαιοσύνην. Καὶ παρεσίσταται ἀκόμη ὅτι, ἂν ἡ Ἀγγλοσαξωνικὴ μας Παιδεία εἶνε δυνατὸν νὰ δυθῇ ὡς κεῖνται ἀλλ. τὸν ἄνω καὶ ὡς ἐξῆρτο τὸν κάτω, δεδομένου ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Κωνσταντίνου τῶν Ἀθηνῶν ἀπαιτεῖ ὑψηλὴν φρόνησιν καὶ ὑψηλοτάτην, ὑπάρχει δύναται νὰ σθένῃ φρένα ἡ ἁλη Ἑλληνικὴ Ζωὴ πρὸς τὴν νίκην τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. Ὁ κ. Βενιζέλης μὲ ὅλους σωστὸν καὶ πρὸς στιγμὴν οἱ δικαιρεῖς κοινοῦ σφάλματος ἐπληρώθησαν ὑψηλῶν. Μόνην τοῦτο. Μὲς' ὁλιγόστειν μὲν ἀπὸ μικρὸν προσέβαιον ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔξοχα συστάσεις ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ διαχωλῇ ὅλην τὴν κόρος, τὸ ἀπαράτεκνον διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Ἐθνικῶν Συμφερόντων καὶ ὅτι βεβαίως θὰ τερπῇ ἄθικτος ἀπὸ ἡ σημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Τιμῆς φανείας. Ἐὰν οἱ διαπιθύνοντες τὰ ἐργασίας τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Λωζάννης δὲν ἀναγνωρίζουν τὴν ὀρθὴν αὐτὴν, τότε ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀποστολῆς θὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν ἔδραν του, ἀφοῦ ἔτσι θὰ ἐλάμβανε θέσιν ἐν τῷ ἱστορικῷ ἀπέναντι τῶν γενεῶν τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνειλημμένως ἐστὶ τὸ Ἑλληνικὸν Συμφέρον ἀπαιτεῖ τὴν παραμονὴν τοῦ ἐν Λωζάννῃ Ἑλληνικοῦ Ἀντιπροσώπου καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐπιμερισμένῳ κόπῳ ἀναξήτητος πρὸς τὴν διατήρησιν.

Ἐγγυᾶμαι τὴν γνώμης ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν συναξάριον τῆς ὑπομιλιακῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀντιπροσωπείας συμπεριλαμβάνεται καὶ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Μαυρομιχάλη. Περίστασιν ἐπίσης κατ' ὅν. Ἀνδρέας Μιχαλακόπουλος, μεταπολιτικὸς ἐπεγήσεως ἐπ Ἡπείρου προκειμένου νὰ συμφωνῇ στὰς ὡς ἔκτινας πληροφορίας διὰ τὰ «ἐπιπολαῖα Ἑλληνικὰ Κράτη» τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ συμφερόντων ἀνήκουν πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν, τὴν ὑπηρξεν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐπιτελείας τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐπιστροφὴ τῶν Ἐθνικῶν Συμφερόντων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐπιστροφὴ τῶν Ἐθνικῶν Συμφερόντων καὶ ὅτι

ΕΛΛΗΝΕΣ! ΔΙΑΒΑΣΑΤΕ!

ΜΕΡΙΚΑΙ ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΜΑΛΙΚΗΝ ΚΟΛΑΣΙΝ

ΟΠΟΥ ΕΡΡΙΨΑΝ ΤΟ ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΛΗΣ....

ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΘΕΝ ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ «ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΣΧΑΛΟΣΙΑ». ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΚΑΙ ΑΟΥΛΑΣΩΝ Β. Κ.

Μερικά θύματά των, από τις δυνάμεις χιλιάδες των θυμάτων των, που αυτοί θα θέ τά κλείσουν αύτοί σπίτι.

Οι φανταστικώτερες εικονίσεις μας κατά την άριξίν των εἰς Πειραιᾶ ἐκ τοῦ πλοίου των "Ασιατικῶν Θηρίων, ὅπου τους ἐκλεισαν καὶ ἔφυγαν.

Ο Δημοσιογράφος του 3ίου συντάγματος Καπης,.. από τα Τζουμάγια, διηγείται τις περιπέτειες μεγάλου ὁμίλου στρατιωτῶν που σχηματισπηκαν ἐξω ἀπὸ τη Σμύρνη.

«Πλησιάσαμε ἐξω ἀπὸ τη Σμυρνη ποὺ ἤξερε ὁλόκληρο ὁτι εἴχαμε χάσει τὰ ὁπλα μας καὶ πολεβούναμε ὅπως μπόρεσαν καὶ μᾶς ὁδήγησαν σὰν τὰ πρόβατα στὸ «Πάτριο Κτῆμα», στὴ Σμύρνη, καὶ μᾶς ἐκλεισαν σὲ στρατώνες. Τοὺς κοιτοῦσπ κι' ἔπειτα ὁἀ κλαίει μαζὶ ἐκεῖ, καθὼς ἤμαστε ἔτσι πατρῶνμένοι, ἤρθαν πολλοὶ ξυσσοφεύτοι Τοὺρκοκρητικοὶ κι' ἔπειταν ὁἀ κλαιει ἀνάμεσά μας καὶ φώτσναν πολλὲς χορὶς νὰ τοὺς ἐμποδίζῃ κανένας σὲτὴν ἀρχὴ τέλος ἐπειδὴ γνώσεν ἀλήτη ἀρνητὴ καὶ ἀρνόσθησε μεγάλη τσεκμὴ μέσα στὸς αὐτοὺς κι' ἀπὸ τὰ ἐγγυητὰ καὶ τὰ ὁῤῥὰ ἀναλόγως τὰ ὁνόματα νὰγκίες ποὺ πολλὰ ἄγρια ζῶα τρώγονται μεταξὺ τους, ἐπειδήσαμε ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τὸ κακὸ κι ὅχι μόνο ἀπὸ τὴν ὁπλα τὰ ὁποῖα σὲ ὁσον ὁσο γιατί φοβήσαμε πὸς θὰ τοὺς φεύγαμε γιατί μέσα στὴν ἀπελπισία τους οἱ αἰχμάλωτοι εἶχαν ἐξαγριωθῆ καὶ ἀμύνονταν σὲ ὁποιους ἐπιτίθεν ἐναντίον τὸν ἀφεντάνων τους. Σὲ κάθε ὁπλὴ ὁμῶς ἀπὸ αὐτοὺς ἐμεῖς ἐπιτίθεμεν μὲ ὁπλὰ καὶ μὲ ὁδόντια καὶ μὲ ὁνύχια καὶ μὲ ὁ,τι ἄλλο μᾶς ἔρχονταν στὸ χέρι. Ἔτσεα ἀπὸ τρεῖς ὥρες ἐξεδούσε κάποιος σὲπορὰ, ἀρχίσαν ὁ ὁρυμάγμος μᾶς ἔβγαζαν ὁλοι ὁὸ ἄγριος λύκος καὶ μᾶς ἔκραζαν «ἀνατολίτες» ὁἶνο ὑβρὶ τὸ ὁιάτιμα ἔβρισαν τὴν ὁιάφορη πολίτες, ὁκόμη καὶ παιδιὰ.

Σὰν περάσαμε τὸς κατηγορίες ὁρόμος μᾶς μπέσσαν ὁ ἕνα ὁκόμα ὁσον ὁρόμος ἐπειδήσεν τραῦλια ἀπὸ ὁσων περάσαν· ἤταν ὁλα γυμνὰ καὶ ὁρὸ τὴ κατοῦγη αὐτοὺς ὁὲν τὸς ξυσὸβλεπμε ἐτσ· ἀρχεν τὴν τρίτη μέρα καὶ ὁπὸ τὴ ὁεύτερη ἐπαλήλησε ποὺ ἐἰχα γνωρίσει ἐκεῖ πέρα καὶ ποὺ ὁὲν ἤμουν θὰ τὸ ἐπιλεῖτε τος Κομὸμπατε ὁτὸ χρῶμα χορὶς κουβέρτες· πέντε μέρες σὲ σειρὰ ὁὲ μᾶς ὁίδαν χωμιὰ τορχῆ ἤμαστε πέντε χιλιάδες ὁταν ξεκινήσαμε ἀπὸ τὸ Μπουνάρμπασι κι ἤχαμε μείνει μόνον 1500 περίπου· τὴ πέπτη μέρα τὸ πόσπεμα ξεχώρισεν πάλι 400, ὡς Μικρασιάτες τάχα τὸς ἐκλεισαν ὁ' ἕνα χαμπὸν ὁπίτι, τοὺς ἔῤῥεσαν μὲ πεπεδάκια καὶ τοὺς ἔκαψαν ὁμοῦ ὁὲ τὴν ἀγγαρεία μαζὶ πήρε τὴν ὁλλη μέρα καὶ φόρτωσε τὰ κομένα πάνω σὲ κάρρα ὁὲ ὁόγμα ὡς κοινὸς ὁλάθρος λόκκος. ἔξω ἀπὸ τὴ Μαγνησία· ὁλα τὰ πάνανα μόρεσεν πετρέλαιο καὶ ὁνάμεσά τους ὁρθμαια κ' ἔνα ηρήμια ἐπολογισμό. "Οταν γνώρισαν ἀπὸ τὴν ἀγγαρεία ἔβουσαν ὁὸ λόγς μᾶς ἀπὸ μιὰ ὁπηγωμένη κ' ἔβγαν πάνω τὰ ἐμπρόσπενα καὶ τὰ μᾶς φόρτωσαν καλύτερα μᾶς ἔβγαλαν ἀπὸ ὁῶ καὶ μᾶς πήγαν σ' ἄλλο σταυλιόπεδο, μὲ τὸ ὅταν κ' ὅλλοι μᾶς χωρίσαν σὲ ὁρόμος μὲ ὁλὸ ὁιάστημα ἀνὰ ὁύο ὁπὸ ὁὲν ἤξερε ὁπὸ ὁὲν ἤξερε ὁπὸ ὁὲν ἤξερε

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΓΑΛΛΙΑΣ-ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Η ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 Οκτωβρίου. *Έρα 2. (Σταδ. Σαϊν 'Αολί).* **Ο «Μεταμπλιπρεσιόν»** γράφει ότι ούδεμία αμφιβολία υπάρχει δτι επίκειται ή σύναψις συμμαχίας μεταξύ της Γαλλίας και της Τσεχοσλοβακίας. Η συμμαχία αύτη θα έχη την σπουδαιοτάτην σημασίαν δια την ειρήνην της Ευρώπης, διότι θα αποτελέση τον πυρήνα, γύρω από τον οποίον θα συνασπισθούν και άλλα κράτη. Η συμμαχία αύτη θα έχη ως σκοπόν την διατήρησιν της ειρήνης και την εκτέλεσιν των συνθηκών. Η Γερμανία, ήτις δεν ηδυνήθη να εκμεταλλευθή την κατάστασιν, θα αναγκασθή να προσέλθη εις διαπραγματεύσεις. Η Γαλλία θα ήτο πρόθυμος να συζητήση μετά της Γερμανίας τους όρους της πληρωμής των επανορθώσεων, αλλά δεν θα ήτο δυνατόν να συζητήση τα δικαιώματα της Γαλλίας και της Βελγικής κυβερνήσεως. Η Γερμανία δεν θα ηδύνατο να αποφύγη τας κυρώσεις, αι οποίαι θα ήσαν αναγκαίαι, εάν δεν ήθελε να εκτελέση τας υποχρεώσεις της.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΟΙΝΑΡΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 Οκτωβρίου. *Έρα 2. (Σταδ. Σαϊν 'Αολί).* **Ο Πουανκαρέ** θα επιστρέψη εις Παρισίους και τα ταξίδια του εις τας επαρχίας θα διακοπούν προσωρινώς. Ο Πουανκαρέ θα ομιλήση εις τον Σύλλογον των Γερουσιαστών και εις τον Σύλλογον των Βουλευτών.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΡΟΥΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 Οκτωβρίου. *Έρα 2. (Σταδ. Σαϊν 'Αολί).* **Ο Μπαρτού** θα μεταβή εις Βρυξέλλας, όπου θα συνεννοηθή με τον Βέλγον πρωθυπουργόν Ιανσόν και τον Βέλγον υπουργόν των Εξωτερικών Χυμάνς περί του ζητήματος της Ρουρ.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 Οκτωβρίου. *Έρα 2. (Σταδ. Σαϊν 'Αολί).* **Ο Λορέν** θα μεταβή εις Βρυξέλλας, όπου θα συνεννοηθή με τον Βέλγον πρωθυπουργόν Ιανσόν και τον Βέλγον υπουργόν των Εξωτερικών Χυμάνς περί του ζητήματος της Ρουρ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΦΩΝΑΖΕΙ ΑΛΛ' ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΥΡΟΛΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Τά κάτωθι υπογεγραμμένα επαγγελματικά, επιστημονικά και εργατικά Σωματεία εκπροσωπούντα τον εργαζόμενον λαόν, εχομεν δη:

α') Ότι πολιτικαί αγώνες μη εξόχως διενεργούμενοι δεν προσανατολιστούν προς την δη αύτων άκριβώς συνειδητήν προαγωγήν των συμφερόντων της χώρας, δεν τονώνεται δημιουργούν και δεν δύνανται να ανταποκρίνωσι προς τας σοβαράς και άγόνους εδρας εξόδους των παιδών.

β') Ότι ύν δηλ. στε ή αλληλοπεπλεγμένη καθήκων παντός Έλληνος ένεκα συνεχείας εις την ταχυτέραν επάνοδον και ό-πατάληψ αποτάσεως της πολιτικής εξόρμης και ταλάντης εις την Κώρων, της όποίας ό περιτέρω εμφύλιος σπαραγμός μόνον τα συμφέροντα των κυρωθεισών αδυσσώπων καταπολεμούν και εξυπηρετούν.

ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΝ ΘΕΡΜΗΝ

Πρός την Ελληνικήν Κοινωνίαν.

Προς άπαντας τους Πολιτευομένους και πολιτευομένους παρόγνωσκοντας και παρακαλούν αύτους άν ένόματι της διαπεραιούσης δε κρισιμοτάτην περίοδον ύπάρξεως του Έθνους, ή Πολιτεία, όπως και εκτέλουν υπαρτάτης προσοχής προς διεξαγωγήν του σωτηριώδους άγώνος εις το εσωτερικόν και εξωτερικόν, την μεν λατείαν εξυπηρέτησιν των ιδίων συμφερόντων του συνόλου της Κοινωνίας και της Πατρίδος.

Πλειάδες ή Λάσκη Αγαπηνόρ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΚΑΙ ΘΑ ΔΙΕΞΑΓΗ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΜΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ Κ.Κ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΚΑΙ ΓΟΝΑΤΑ

"Η πολιτική κατάστασις παραμένει, ως χθες άνηρριχάμενη, μη απεκριστακαλλωθείσα είσέτι είς ούρεμένας άπόψεις. Άποσαφήνισις αύτης άναμένεται ένεκα της σήμερον εις Τρίκαλα και Μουρτί Μυτιλήνης. Ο άριθμός των άντιπροσώπων της νήσου Μυτιλήνης ύπερβαίνει τον συνολικόν άριθμόν των περισσοτέρων μεγάλων και μεγάλων. Οθόνια συγκέντρωσις σημειούται κατά την άντάλαξην. Αί άρχαί συνεργάζονται μετά πάσης ακριβείας. Η Κεντρική Επιτροπή της Προβόλεως της Ένώσεως Άναπλ. Κατά την άφιξιν εις Αϊβαλή του Μουρτή Μυτιλήνης, οί Τούρκοι μετά του Μουρτή